

[Indenrigsministeren.]

svare, at det råder selv ikke indenrigsministeren over; det ved hr. Holst godt. I øvrigt skulle jeg i og for sig måske bruge lige så mange penge, som vi før fik ind ved alkoholbeskatning, til at bekæmpe alkoholmisbrug, og det tror jeg ingen rigtig ville mene.

Jeg vil gerne sige, at når jeg taler om en pegefinger, så mener jeg nok, at der skal være en saglig oplysning, at man virkelig skal fortælle de unge og befolkningen, hvilken fare der er ved tobaksforbrug. Det skal man gøre på en saglig og ikke en afskrækkende måde. Jeg tror nemlig, det sidste har den modsatte virkning.

Der lå ikke i mine bemærkninger en kritik af Norge. Der lå i min bemærkning det, at jeg ikke tror på, at det, at man laver forbud og restriktioner, i sig selv løser nogen problemer.

Hr. Holst var inde på spørgsmålet om en påtrykt meddelelse om indholdet af skadelige stoffer, også at man kunne dø af at ryge. Det vil jeg meget gerne tage op igen med tobaksindustrien, men jeg har en vis fornemmelse af, og det tror jeg også hr. Holst har, at det, man trykker på en pakning, det ser man første gang, og når man så har røget nogle gange, lægger man slet ikke mærke til det; så tror man, det er en del af udstyret for at gøre det attraktivt.

Holst: Jeg vil gerne takke indenrigsministeren, fordi der er givet udtryk for, at man er positivt indstillet over for oplysning. Hvis nu det var således, at den positive indstilling var lidt tydeligere, kunne vi måske nå til, at man kunne få at vide: hvad er det, ministeren vil gøre, som han ikke gør i dag?

Svend Haugaard: Det forekom også mig, at det var et lidt nedslående svar, vi fik fra ministerens side.

Nu er der jo diverse muligheder for at gå imod rygning. Der kan være det, der er nævnt her, forbud mod reklamering, som jeg har indtryk af at ministeren forveksler med forbud mod rygning, og der kan være det, at man begrænser rygning i offentlige trafikmidler ud over, hvad man nu gør. Der kan være krav om varedeklaration af indhold af tjære og nikotin osv. Der kunne også være stop for offentlig udlevering af gratis tobak.

Der er mange forskellige ting, man kunne bringe i anvendelse, og nu har vi jo et miljøudvalg, der i sin betænkning har peget på flere af disse ting, og jeg synes i hvert tilfælde, at denne debat ikke skal slutte uden en opfordring til ministeren om ikke at lade det være nok med det svar, der er givet, men arbejde videre med det. Det gælder også de andre ministre, under hvis område det hører, at man bør arbejde videre med sagen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Til hr. Holst: det, som man ikke arbejder med, kan være spørgsmålet om deklARATIONEN på pakkerne, f. eks. spørgsmålet om sundhedsfaren.

Til hr. Svend Haugaard vil jeg sige: der er mangfoldige måder at gøre det på, og man kan lovgive på mangfoldige måder, men det, det drejer sig om, er at lovgive på en sådan måde, at det virkelig er realistisk, at vi ikke bare sidder og foregøgler hinanden, at nu gør vi noget, og så har vi løst alle problemer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Bertel Pedersen** til indenrigsministeren:

„Er det i overensstemmelse med lovgivningen om kommunernes styrelse, at en kommune uden at sikre sig imod grov spekulationsmæssig udnyttelse afhænder kommunalt ejede strandgrunde?“

(Spm. nr. 244).

Skriftlig begrundelse.

I alt 63 strandgrunde på det sydlige Bornholm blev af kommunalbestyrelsen det pågældende sted hen på sommeren i 1972 solgt til et advokatfirma i Næstved for ca. 1 mill. kr. Dette firma har siden videresolgt det pågældende areal til en privatmand, som for øjeblikket udbyder de pågældende grunde til en pris, som vil hjembringe en sum mellem 5 og 6 mill. kr., altså en fortjeneste på ca. 4 mill. kr. i løbet af mindre end 10 måneder.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Til hr. Bertel Pedersen, der har spurgt, om det er i overensstemmelse med lovgivningen om kommunernes styrelse, at en kommune uden at sikre sig mod grov spekulationsmæssig udnyttelse afhænder ejede strand-